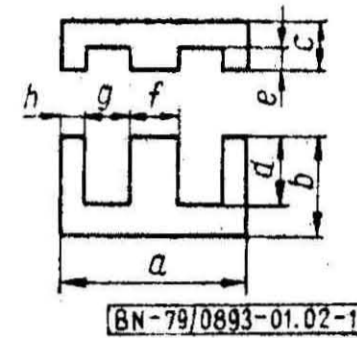

HUTNICTWO METALI NIEŻELAZNYCH	NORMA BRANŻOWA	BN-79
	Stopy magnetycznie miękkie niklu z żelazem Kształtki magnetowodów typu EE	0893-01.02
		Zamiast EN-69/0893-01
		Grupa katalogowa III-38

BN-79/0893-01.02-1

Rys. 1

1. Wymiary — wg rys. 1 i tabl. 1.

Tablica 1

Rodzaj kształtki	Wymiary i odchyłki, mm								Grubość nominalna	Odchyłka
	a	b	c	d	e	f	g	h		
EE25/13	25,2	12,8	6,35	9,6	3,17	6,35	6,25	3,175	0,20	+0,01 -0,03
	±0,20	±0,20	±0,20	±0,10	±0,10	±0,05	±0,20	±0,20		
EE25/17	25,0	17,0	8,0	13,2	4,2	7,5	4,50	3,75	0,35	+0,01 -0,04
	±0,20	±0,20	±0,20	±0,10	±0,10	±0,05	±0,20	±0,20		

2. Własności magnetyczne — wg tabl. 2.

Tablica 2

Rodzaj kształtki	Gatunek materiału	Typ transformatora	Liczba zwojów pomiarowych	Częstotliwość napięcia pomiarowego, f		Indukcyjność uzwojenia pomiarowego L minimum
				Hz	H	
EE25/13	P80	TR101	24	800	$3,2 \cdot 10^{-3}$	
		TR102	57	800	$17,5 \cdot 10^{-3}$	
		TR103	24	800	$3,2 \cdot 10^{-3}$	
		TR104	76	800	$30,5 \cdot 10^{-3}$	
EE25/17	P80	—	1000	30	23 ¹⁾	
				10000	1,12—1,36 ¹⁾	

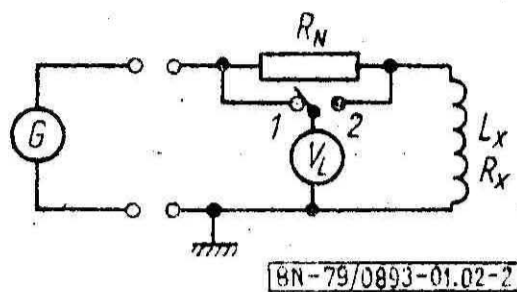
1) Indukcyjność L dla kształtek typu EE25/17 oblicza się dzieląc wartość zmierzonej indukcyjności przez przekrój rdzenia.

Zgłoszona przez Instytut Metali Nieżelaznych
Ustanowiona przez Generalnego Dyrektora Zjednoczenia Górniczo-Hutniczego Metali Nieżelaznych METALE
dnia 29 grudnia 1979 r. jako norma obowiązująca od dnia 1 stycznia 1981 r. (Dz. Norm. i Miar nr 5/1980 poz. 36)

3. Pomiar własności magnetycznych

3.1. Kształtki EE25/13. Pomiar przeprowadza się za pomocą mostka prądu zmiennego przy częstotliwości $f = 800$ Hz oraz przy natężeniu prądu magnesyjnego $I = 1$ mA.

3.2. Kształtki EE25/17. Pomiar przeprowadza się w układzie wg rys. 2.

Rys. 2

L_x, R_x — badana próbka, R_N — bezindukcyjny opornik wzorcowy, V_L — woltomierz lampowy wartości skutecznych, G — generator prądu zmiennego 20 Hz — 2000 kHz.

Indukcyjność L_x uzwojenia z rdzeniem oblicza się wg wzoru

$$L_x = \frac{1}{2If} \sqrt{\frac{(R_N U_2)^2 - (R_x U_1)^2}{U_1^2 - U_2^2}}$$

w którym:

f — częstotliwość napięcia generatora G (30 i 10000 Hz),

R_N — oporność wzorca (400 k Ω),

U_1 — napięcie w położeniu 1 przełącznika woltomierza V_L dobrane w ten sposób, ażeby natężenie prądu w obwodzie wynosiło 10 μ A (V),

U_2 — napięcie w położeniu 2 przełącznika woltomierza V_L (V).

KONIEC